

NIEWYMOWIONY (22) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (20), w rozłącznej (2).

e jasne, pierwsze o pochylone; -óny (3), -ony (1); -óny ZawJeft; -óny : -ony BiałKat (2:1).

sg m N niewymówióny (5). ◇ f N niewymówioną (1). ◇ G niewymówion(e)j (2). ◇ A niewymówioną (1). ◇ I niewymówioną (1). ◇ n N niewymówióné (5); -é (1), -(e) (4). ◇ D niewymówiön(e)mu (1). ◇ I niewymówiönym (1). ◇ pl N subst niewymówiöne (2). ◇ A subst niewymówiön(e) (3).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. wymówić.

W funkcji przymiotnika: Taki, którego nie da się określić przy pomocy słów, którego nie da się ogarnąć rozumem; bardzo dużych rozmiarów, w bardzo dużej ilości; arcanus, inenarrabilis PolAnt (22) : Iż był zachwycon do Ráiu/ y łłyźał niewymowione słowá [arcana verba]/ ktorých lię człowiekowi nie godzi powiedzieć (marg) To ieft/ kthore niepodobna rzecz áby człowiek wymowić miał/ ábowiem lię nam o tym nie godzi mowić co przewyźła náłz rozum. (-) BibRadz 2.Cor 12/4, Rom 8/26; GrzegRóżn B2v; Wierzęże toć to słowo niewymowione o kthorym Ian s. piźze: Ná początku było słowo/ tho ieft/ Syná Bożego niewymowiony Máieřtat. SarnUzn F8, F8 [2 r.]; RejAp AA7v; GórnDworz L18v, Mm3v; RejPos 346; BiałKat 206; RejPosWstaw 44v; O głupřtvo y ślepotá nie wymowiona: tenli wybáwić mogli/ co lię řím ruźyć niemoże SkarŻyw 490; CzechEp 177 [2 r.]; SkarKaz 40b.

niewymowiony komu (1): Któré táiemnice álbo řpráwy Tróyce świętyé [...] rzeczy to řá nam nie wymówiöné/ y ku wyrozumieniu trudne á nieznośné BiałKat a4.

W połączeniu szeregowym (1): godzi się nam wiedzieć/ iákim řpořobem przyřly te áż do wiadomości náłzey ták nieogarnioné y niewymówiöné/ tudzież y řkryte páńřkie táiemnice BiałKat 83v.

Wyrażenie: »żadnym językiem niewymowiony« (2): iedno iuż wřzytko vřtác muři coby miało w czym namniey przekázić oney rádořci wieczney á onemu weřelu żadnym ięzykiem niewymowionemu wiernym iego [Boga]. RejAp 176, 189.

Szeregi: »niewymowiony abo indefinitus« (1): á nie ták żeby Bogá mieli wyłóżyć co ieft/ bo ieft v nich niewymowiony/ ábo indefinitus GrzegRóżn C.

»wielki i niewymowiony« (1): Wielki žal/ w prawdzie/ y niewymówiöný/ Być ciężkim iářzmem Tyráńřkim řciřniöný. ZawJeft 10.

Synonimy: nieopisany, nieskończony, niewyłożony, niewypowiedziany, niewysłowiony, ogromny, wielki.

Cf NIEWYMOWNY, WYMOWIONY